

מ"ת 8827/04 - פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נגד משה דהן, מנשה שמשי, תומר שמשי, חובב לולו, דוד ביטון, פנחס דזאנאשווילי

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 15-04-8827 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' דהן ואח'
תיק חיצוני:

בפני כב' השופט אמיר דהן	פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש	מבקשים אני מבין מה אני צגד משבים
		נ' דהן
1. משה דהן		
2. מנשה שמשי (עוצר)		
3. תומר שמשי (אחר/גופף)		
4. חובב לולו (עוצר)		
5. דוד ביטון (עוצר)		
6. פנחס דזאנאשווילי (עוצר)		

**החלטה
(לענין משב 5)
כתב האישום :**

כתב האישום מיחס למשב כי ביום 15/3/19 וביום 15/3/26 קשור קשר ייחד עם אחרים להתרפץ לדירת מגורים, במסגרת הקשר בוצעו סיורים מקדים, תצפיות ותשמעויות ואף נכנס ייחד עם המשב 4 לתוכהו הנכס בחצר, ביום 15/3/26 בוצעה התפרצות על ידי המשב 6 ואדם נוסף בשם סמיון אירילינסקי. כאשר הנאשם מבצע את חלקו שהוא תכנון, סיור, תצפיות והבאת הפורצים וכל הפריצה, ייחד עם אחרים במקום.

ראיות לכאורה:

הצדדים חלקו על ראיות לכאורה ולפיקר יש לבחון ראיות אלה ולמצוא אם הן מקומות סיכוי הרשעה העולים על סיכון היזקי או שההיפך הוא הנכון .

הריאות מורכבות הן מшибכות שמקורן בהאזור סתר הן מתפיסטו של המשב באזורי העבירה והן מאמרותיו של סמיון אירילינסקי אשר נתפס בזירה .

קבילותן של האזנות הסתר:

עמוד 1

רקע עובדתי:

הצדדים חלקו על קבילותן של האזנות הסתר ועל משמעותה של קבילות זו בהליך המעצר עד לתום ההליכים.

מחלוקת זו הועלתה בפני בית המשפט עוד ביום הגשתו של כתב האישום. כבר במועד זה נתקשה חשיפתם של צווי בית המשפט המתירים את האזנות הסתר ولو תוך השחרתם של פרטיהם חסויים. המשasma הודיעה לבית המשפט שצווי אלה על נספחים לא העברו להגנה כחומר証據 ועדין מצויים בהליך של התיעצויות עם גורמי משטרה ופרקיות, הליך אשר אמרו להתקיים בתוך מספר ימים.

חלפו מספר שבועות וудין, נכון ליום כתיבת החלטה זו לא העבירה תעודה חסין לבית המשפט ולא חומר ראיות הכלול את הצוויים לסניגורים.

לעומת זאת, תוכרי החקירה והם האזנות סתר הכלולות את שמו של המשיב, זיהוי קולו ותוכן מפליל העוbero הונעין בבית המשפט והן להגנה.

מסגרת נורמטיבית - ראיות שקבילותן מוטלת בספק בהליך מעצר עד תום ההליכים.

בית המשפט העליון (בש"פ 6718/14) סקר את מנעד השיקולים והדעתות השונות בפסקת בית המשפט העליון באשר להכללת ראיות שקבילותן מוטלת בספק במרחב השיקולים בבקשתם של צוות ההליכים. אני סבור כי ההלכה שהתקבלה מותירה שיקול דעת רחב בידי בית המשפט שלמעצר באשר לsicci כי הראיות יפהכו קבילות בית המשפט שלאישום. וכך נאמר שם וצוטט מהלכת בן ציון:

"סביר>Ani, כי לא ניתן להביא בחשבון, במסגרת הליך שעניינו מעצר עד תום ההליכים, הודעות של נאשמים ממשות. קבילותן של ראיות אלו מותנית כאמור, בהתפתחות אפשרות במהלך המשפט, אשר התבוסות עלייה בשלב זה תהא שימוש ספקולציה" [שם, פסקה 9].

ראו בנוסף: בש"פ 9233/05 חדר נ' מדינת ישראל, [הורסם בנבו] פסקה 3 (20.10.2005); בש"פ 4518/05 ארامي נ' מדינת ישראל, [הורסם בנבו] פסקה 4 (19.5.2005).

אולם, בהחלטות שונות אשר יצאו תחת ידו של בית משפט זה הובעה הדעה לפיה אין מניעה להסתמן, כבר בשלב המעצר, על ראיות אשר קבילותן אمنם מוטלת בספק, אך קיימת אפשרות כי הן יחויבו לראיות קבילות בבית המשפט למשל: בש"פ 6346/12 אטיאס נ' מדינת ישראל, [הורסם בנבו] פסקה 13 (13.9.2012); בש"פ 2514/09 מזרחי נ' מדינת ישראל, [הורסם בנבו] פסקה 8]. עמדתי על עמדה זו בהחלטתי בש"פ 4306/09 ابو ואסל נ' מדינת ישראל, [הורסם בנבו] פסקה 17 (4.6.2009) (להלן: עניין ابو ואסל):

"יוזכר כי על פי ההלכה ראיות שאינן קבילותן לא יכולות לגבות תשתיית של ראיות לכוארה. ואולם, בשלב בוחנת הראיות לכוארה אין מניעה להישען על ראיות אשר לא ניתן לומר לגבייהן בוודאות כי הן אינן קבילות ויתכן אף כי במסגרת

ההיליך העיקרי תוכח קבילותות...

בהתאם לעמדה זו, האפשרות להסתמך כבר בשלב המעוצר על ראיות אשר קבילותות מוטלת בספק תלוי בהערכת בית המשפט את הסיכוי כי ראיות אלה ימצאו קבילותות בשלב משפט. עמדה על כך השופטת א' פרוקצ'יה בבש"פ 1572/05 זוארץ נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (להלן: עניין זוארץ):

"נראה כי אין מחלוקת בסיסית באשר לעיקרון כי שאלת קבילותות של הראייה הגולמית במשפט נבחנת בהליך מעוצר על פי רמת ההסתברות להפיקתה לקבילה במשפט גופו. הערכה זו גוזרת מניסיבות העניין הפרטני ומהערכה בדבר **המחלכים הצפויים במשפט על פי נתוני הנסיבות הכספיים**" [שם, פסקה 10].

בעניין זוארץ הסביר בית המשפט כי הסיכוי כי האמרות יתקבלו כראיות קבילותות תלויות באפשרות כי נתן האמרה יבחר להיעיד במשפט. לשם הערכת אפשרות זו ניתן להביא בחשבון, בין היתר, את חומרת העבירות בהן מואשם נתן האמרה, טיבו ועוצמתו של חומר הראיות אשר נאסף כנגדו והשפעתה האפשרית של ההימנעות ממתן עדות על סיכוי ליצאת זכאי בדיון [שם, פסקה 11; ראו בנוסף: עניין ורוחבסקי, פסקה 8].

הנה כי כן, שאלת השפעתה של טענת קבילותות על ראיות לאורה במעוצר עד תום ההליכים נבחנה בעבר על ידי בית המשפט העליון ונראה כי ההלכה שהתקבלה היא ההלכה לפיה בוחן בית המשפט שלמעוצר את סיכויה של הראייה הולוקה להפוך לראייה קבילה ב"כור ההיתוך של ההליך הפלילי" אשר מצוי כਮובן ברשותו של בית המשפט שלאלישום.

ברור כי ראייה אשר אין להכירה על פי דין כגון עדות שמיעה אמרה של גורם בעל חסין מוחלט או של אדם שאינו כשר להיעיד לא תחשב ראייה במעוצר עד תום ההליכים.

כל ראייה לוקה אחרת היא עניין לבית המשפט שלאלישום ווש להעריך את סיכויה להפוך לראייה קבילה.

גם בתיק שלפני בעניינו של המשיב 1 דנתי בראיות בהעדר צוים בפני, מתוך הסתמכוות על הودעת המאשימה וחזקת תקינות המעשה המנהלי העומדת לה, וזאת בהינתן הצהרת המאשימה כי העניין יוסדר בתוך מספר ימים.

אלא שתקוות ההגנה לקבל את החומר בתוך מספר ימים כפי שהודיעה המאשימה - נזכרה ולא אוכל להסתמך עוד על אותה החזקה בחלוּף זמן שימושו כל כך **לפיין עלי להעריך את סיכויה של ראייה להפוך קבילה על ידי בית המשפט שלאלישום בהעדר צו בפני**.

לאחר עיון בכלל הקבילות הקבוע בסעיף 13 לחוק האזנות סתר ובהינתן העובדה כי הנאים מואשמים בעבירה של "פצע חמוץ" על פי הגדרת אותו החוק הרי מסורים לבית המשפט שלאלישום שיקול דעת וכלי הכרעה ואיזו גם בהינתן האזנת סתר שבוצעה שלא כחוק ולא אוכל למצוא כבר כתה כי בחקירה מורכבת מעין זו עלולים הסיכויים לאי קבילותות על הסיכויים לקבילותות הראייה. הכרעה זו יש להותר לבית המשפט שלאלישום ומצאת כי ישנו סיכוי סביר שהraiות תתקבלנה גם בהעדר צוים דין.

לשלהות התמונה המשפטית מצאתי להעיר כי פני הדברים היו הפוכים אלמלא הותיר המחוקק פתח ל渴בלת ראייה

שהושגה בהازנת סתר בלתי חוקית (כמו במקרה של עבירה שעונשה פחות משבע שנות מאסר) או אז העדרם של צווי האזנה בחומר הרואיות לכואורה אשר נמסר לՏՆגורים היה מוביל לפסילתן של הרואיות אשר הושגו בדרך זו.

לסיכום מצאתי כי יש להתחשב ברואיות שהושגו בהازנת סתר כראיות לכואורה בתיק זה לעניין הליך המעצר גם אם יסתבר כי הושגו ללא צוויים כדין .

זהוי המשיב:

זהויו של המשיב מרכיב מריאות רבות ומובלבות:

המשיב מזדהה בשמו ובשם משפחתו בשיחה 774 אשר נקלטה בהאזנת סתר אל מול המשיב 1.

המשיב מזדהה בrama מספקת בשיחה מיום 18/03/2015 אשר הוקלטה בתוך כלי הרכב - הוא מכונה "**דודו**" ומכוна את בן שיחו "מנש" קולו אופיני ונשמע היטב הוא משוחח עם האחרים בעניין חלוקת הפקידים ביניהם מדברים עליה כי המשיב הוא זה שאמור להיכנס בפועל לדירה והוא עומד על כך שנדרשת תכפית קרובה שתתאבלו אותו, והאחרים אמרוים למלא תפקידים של תכפיות ומילוט. הוא מעלה רעיון אחר שימושו אחר יכנס והוא **"יחטוף אותו"** מדברים על שני מספרי הרכב בהמשך השיחה מביע המשיב רצון לסיים את מעורבותו בעניין עבריות ולהפסיק **"להיכנס ולצא"** כל הזמן .

בשיחה זו מזדהה המשיב לאורך השיחות באמצעות רס"ר אליו חיים מפיק סיינט ביחיד האזנות וכן במהלך השיחה בשם **"דודו"** .

דו"ח השוואת קולות חתום על ידי אותו אליו חיים קשור את קולו של המשיב בשיחה זו לקולו המוקלט בחקירהו ולקולו המוקלט בשיחה 774 שבוצעה בהאזנת סתר למכשיר של משה דהן.

אליהם אינם מופיעים עד מטעם המאשימה, אלא שמופיע באופן כללי (סעיף 36 לרשימה העדים) **משקליטים ומתמללים - יבואו במידת הצורך** .

בחומר החקירה אליו חיים הוא לא ספק מתמלל ומשקליט וראו היה לכלול אותו בשם ממש בכתב האישום ולא להסתפק בנוסח כללי, אלא שבסלב זה בוחן בית המשפט את הפוטנציאלי הראייתי של החומר שנערך על ידו.

עוד אני סבור כי בית המשפט יכול להתרשם מן הקולות והזיהוי שהוגשו בעצמו וכך נעשה, הקולות בחקירהו של המשיב, בשיחה 774 ובזדהה מקיימים קווי דמיון רבים .

amarot smiun orlinski:

הפולתו של המשיב מחזקת באמורותיו של סמיון אירלינסקי, הפללה אשר על אף הפגמים שモצתה ההגנה בחקירהו של אירלינסקי מחזקת את זהויו ולא ניתן להתעלם ממנו בשלב זה של רואיות לכואורה, שכן טענות ההגנה נוגעות בבחירה למשקל אמרתו .

סמיון מזהה את המשיב ואת חובב בן לולו בתמונה (מ.ט 414/73) מוסר כי קיבל מהמשיב תיק כלים ומידע לצורך הפריצה והרכוש הנמצא בדירה.

מהזינה לקליטת התשאול עלות הנזקודות הבאות :

דקה 20:35 סמיון בעצמו שואל "מה מציעים לי" החקירה אומרת שלא מציעים לו כלום. לפני זה היא שאלת האם הוא מתכוון לחובב שהוא איתו ברכב וسمין ענה כן.

20:22 - מדבר על דודו כמה שהוא המוח מאחורי ההתפרצויות. **23:00 דודו וחובב** הם אלה שדיברו על תכשיטים ועל כסף (سمין מוסר עדות פתוחה - עונה לשאלת פתוחה). טוען שהוא בחובות של 60,000 ₪ בغال הימורים.

20:26 מדבר על מי וכמה אנשים מתצפתים. דודו אמר לו שניים מתצפתים על הבית.

27:00 אומר שהוא זיהה את האנשים בתמונות והוא חשש לדבר .

28:30 החקירה מדברת עם מפקד - מסבירה את תוכן השיחה, מדגישה את העובדה כי הם לא הבטיחו שום דבר לسمין תמורה ההודעה שלו.

30:31 הוא עשה טלפון לדוח לשברולט "כנראה לדודו" לא יודע מי ענה לו.

32:30 - המפקד אומר לו "אתה בן אדםאמין, ככה תהיה אדם חופשי מאנשים האלה..."

החקירה שואלת אם הוא מוכן למסור הכל בחקירה הוא אומר כן.

33:00 "אני לא מבטיחה לך כלום, אתה מבין את זה?" - "כן".

34:30 - הוא מבין שהמשטרה לא מבטיחה לו שום דבר.

42:00 מוסר גרסה איך זה היה.

בחנתי את טענות הסניגורית ולא מצאתי כי ניתן לפסול בשלב זה את אמרתו של אירלינסקי לקבלות או כחסרות משקל ואומר אין בידי למצוא פגיעה במשקלן בהליך זה .

לא מצאתי כי שמו של הנאשם או שמות אחרים הושמו בפיו של סמיון על ידי חוקריו. האזנה להקלטות התשאול ובחינה של אמרותיו של אירלינסקי אינה מוצביעה על סתרות ופרכות על פני הדברים. אך, גם לאחר שהעהה טענות לחץ והשפעה בבית המשפט חוזר אירלינסקי על גרסאותיו ומסביר מדוע טען לחץ ולהשפעה בלתי הוגנת.

כך או כך מדובר בשאלת משקל האמרות או העדויות והוא שאלה המסורה לבית המשפט של אישום.

ראיות תומכות נוספות:

ה הנאשם נראה בבירור בתמונות מיום 26/03/2015 עם חלק מן הקוראים האחרים.

צפיפות של מיכאל אלbez מיום 19/03/2015 מתועדת בז'ק"ד על הכתובת ברחוב עמידוז 6/2 באשקלון מזהה את דוד ביטון חובב בן לולו מגיעים למקום, נכנסים לחצר וכן את רכב השברולט הכהול הנקשר לאירועים לאחר מכן כמשמעותם את הפריצה. צפיפות זו משתלבת בשאר הראיות של קשרת הקשר ותכנון הפריצה.

משמעותה של זכות השתקה :

ה הנאשם שומר על זכות השתקה כאשר מעונת עם סיפור המעשה ועם תമונתו שלו.

זכות השתקה היא זכות העומדת לכל נחקר, אך נקייה עדמה צו בחקירה עלולה לחזק את תמונה המסתוכנות בשלב המעצר כשם שהוא עלולה לסייע לרשות התביעה בדין באישום. בית המשפט העליון בבש"פ 14/1999 לנדוי ואח' התייחס לאפקט זה בדבריו:

לשתקה בשלב המעצר יש מחיר כפול - הוא במישור הראיתי והו לצורך סתרת המסתוכנות:

"שתקתו של העורר היא בבחינת שטר ושוברו בצדיו לא רק במישור הראיתי, אלא גם במישור הלייני המעצר. הלכה פסוקה היא כי נאשם שיש לנו ראיות לכואורה אינו יכול ליהנות משני העולמות: גם לשחוק על-אף הנטל הרובץ עליו להפריך את חזקת המסתוכנות, וגם להשחרר מהמעצר על אף שנוטר בחזקת מסוכן (בש"פ 7216/05 אגבירה נ' מ"י [פורסם בנבו] (23.8.05); בש"פ 4881/03 קבilio נ' מ"י [פורסם בנבו] (9.6.03); בש"פ 96/96 8638 קורמן נ' מ"י, פד"י נ(5) 206, 200 (1996)). ובכלל, שתקתו של חדש מחזקת עדמת התביעה לצורך שלב המעצר [...]" (בש"פ 1648/11 אבiven נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 8 (7.3.2011).

על זאת יש להוסיף את הדברים שנאמרו בבש"פ 1947/09 מדינת ישראל נ' איל לו' ואח' "השתיקה מצטרפת להחודה, ואחדור על שנאמר בע"פ 1707/08 אריש נ' מדינת ישראל (לא פורסם) כי "אין צורך להזכיר מלים על כך שככל, והחריגים יהיו נדרים, יסביר בית משפט כי השותק - יש לו מה להסתיר". אכן, שתיקתם של המשיבים עשויה לחזק את הראיות נגדם, כאמור בנוסח האזהרה בסעיף 28(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), תשנ"ז-1996. בפרשת קורמן הנזכרת ציין השופט זמיר (עמ' 260), כי נאשם שיש

נגדו ראיות לכואורה בדבר ביצוע עבירה חמורה "אינו יכול ליהנות משני העולמות בעת ובעונה אחת; גם לשטוק, על אף הנטול הרובץ עליו להפריך את חזקת המסוכנות, וגם להשתחרר מן המעדן על אף שהוא נוטר בחזקת מסוכן". ואולם, באופןו מקרה היה המדובר בהרגה; למרבה המזל, המשיבים דנן נעצרו טרם הسفיקו לבצע את הפשע לו קשרו לכואורה. החשדנות הסטטוטורית והשיפוטית הטיבעה, ואודה ולא אבוש כי חיש אני חשדנות כלפי השותקים, היא רק אחד המרכיבים. בא כוח המשיב 1 הפנה גם לבש"פ 8794/07 מדינת ישראל ב' ישעה (לא פורסם) (השופט חיות) בו שוחרר המשיב חרף שתיקה, וכן לבש"פ 11083/08 מדינת ישראל נ' מדינת ישראל (לא פורסם) ובש"פ 11129/08 אנקווה נ' מדינת ישראל (לא פורסם), בהם הזמן תקין מעצר חרף שתיקה; ראו גם לבש"פ 9944/08 חביב נ' מדינת ישראל (לא פורסם) (השופט לוי). אכן, שתיקה נוספת היבט של חומרה לראיות שישן, אך היא חלק ממכלול ואינה כMOVIN "shore תחתונה" כשלעצמה".

כן יש להביא :

"הימנוותו של העורר מהשיב לשאלות במהלך חקירתו, מחזקת, לפחות בשלב זה של המעדן, את מעורבותו הלכוארית של העורר במិוחס לו (סעיף 28(א) סיפה לחוק המעדנים). אכן, יכולות להיות סיבות רבות לשטיקה, יכול להיות שתיקתו של העורר נובעת מגורמים שאינם נהירים לנו, אך בסופה של יום, שתיקה זו מונעת את פיזור הערפל לגבי מעורבותו הלכוארית במិוחס לו בכתב האישום (בש"פ 5376/03 ליבני נ' מדינת ישראל נ' מוסיראיי (פורסם בנבו], 17.6.2003), פס' 5 להחלטתה של כבוד השופט א' חיות; בש"פ 5472/11 מדינת ישראל 4667/12 מקסימים אוזלאי נ' מדינת ישראל (28.6.12) פסקה 8 להחלטת כב' השופט צ' זילברטל].

הנה כי כן השימוש בזכות שתיקה כשלעצמם יש בו כדי לסייע לכואורה אף בשלב המעדן והוא מקשה מאוד על בית המשפט לבחון את הסתברותם של תרחיש חלופי שבסופו יזכה המשיב.

מעשי המשיב וחלוק:

לאחר מבט כולל על הראיות לכואורה מצאתי כי מעשי המשיב מבסיסים סיכויי סביר להרשעה בחלוקת ממשמעותי הן בקשר והן בפריצה שאירעה לאחריו יש סיכוי סביר כי חלקו של המשיב יעלה בסופה של דבר לכדי מבחן בצוותא של הפריצה ולא קיבלתי את הטענה כי מעשי עולמים אך ורק כדי הסגת גבול.

העליה מן המקובל הוא כי ישן ראיות לכואורה המקיימות סיכויי סביר להרשעת המשיב במិוחס לו:

טענת אפליה אל מול תומר שמשי:

הגם שתומर שמשי ודוד ביטון נטלו חלקים ממשמעותיים בקשר וכן בתכנון הפריצה וביצועה לא מצאתי כי ישנה אפליה פסוליה בין עניינו של המשיב דוד ביטון לעניינו של תומר שמשי וזאת משתת סיבות מרכזיות :

הראשונה היא כי עברו הפלילי של חובב מכבי רצוף ורלוונטי ומנגד לתומר שמשי אין כל עבר פלילי .

השנייה היא כי תומר שמשי, אשר עברו כאמור נקי הוכנס לקשר על ידי אביו שלו ולא על יدي זר ופעל יחד .

עמו, מצאתי כי עובדה זו יש בה כדי להקל ממסוכנותו של תומר שמשי.

מסוכנות המשיב ביחס לחולפה המוצעת:

מסגרת נורמטיבית - עבירות רכוש.

כלל' יאמר כי בעבירות רכוש הכלל הוא השחרור והחריג הוא המעצר עד תום ההליכים.

על פי פסיקת בית המשפט העליון [בש"פ 5431-7161-5- פרנקל, בש"פ 00/00 רחלין, בש"פ 05/6800- מכלוף, בש"פ 06/560- מזרחי בש"פ 45/10 מסראווה בש"פ 12/5572- שרלו, בש"פ 10/6826- סמואל, בש"פ 06/5814- אוחזון בש"פ 09/3621- פلد בש"פ 10/6247- ריבנויבץ' בש"פ 07/6422- טאיב] עבירות רכוש תוכלנה להוביל למעצר עד תום ההליכים מבחינת המסוכנות אם נתק"מו בהן נסיבות מיוחדות כאשר בין הנسبות הוכרו אחת או יותר מנסיבות אלה:

שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים.

הזרדמנויות רבות של ביצוע עבירות.

היקף רכושי ניכר.

ביצוע עבירות רכוש באורך שיטתי.

פוטנציאלי להתרפות אלימה כגון התפרצויות למקום מגוריים או מקום נשמר.

פגיעה ניכרת בפרנסת בעלי הרכוש כגון גניבת כלי עבודה כבדים ויקרים.

הודגש כי מגור העברינוות לבדה אינה עילה למעצר עד תום ההליכים אך גם סכנה לרכושם של יחידי הציבור מצדיקה לעיתים מעצר עד תום ההליכים.

מסוכנות המשיב - מן הכלל אל הפרט:

נראה כי בעניין שבפני המסוכנות נלמדת מסעוף הקשר, תכוננו, תחכומו חלוקת תפקידים סיורים מקדים וכך'.

יחד עם זאת ועל פי הגיון של ראיות ראוי להפחית ממידת המסוכנות את העובדה שהמדובר במקום מגוריים שכן מחומר הריאות עולה בבירור כי הקשרים יחסו חשיבות מרובה לתכנית תשומת והתראה, ואף מיקמו תכנית מיוחדת שתפקידיה היה לוודא שהבית ריק.

כמו כן, בהקלות נשמע המשיב מsie לפי תומו שבדעתו לעזוב את עולם הפשע ולהפסיק להיכנס ולצאת כלשונו מן הכלל. אלה דברים כנימש ראוי לבדוק אותם בצורה הראויה וראיוי לראות אם יש כאן פתח לחולפת מעצר עתידית.

עboro הפלילי של המשיב:

למשיב עבר פלילי מכבד רצוף ורלוונטי.

המשיב הורשע השנה בעבירות של:

יצוא, יבוא, מסחר והספקת סמים מסוכנים ובתיווך בעסקי סמים מסוכנים (2015) בקשר למבצע פשע בהתפרצות (2013)

בסיוע להתפרצויות לבית מגורים, כאשר הוא מחופש וחמוש (2011)

בהפרת הוראה חוקית (2011).

בניסיון פריצה (2007).

פריצה, נהיגה פוחצת של רכב ובהפרעת שוטר במילוי תפקידו (2008)

הפרת הוראה חוקית, פריצה, ידעה כזבת על עבירה מסווג פשע, גניבה ושבישוש מהלכי משפט (2005).

בהפרעת שוטר במילוי תפקידו (2004).

בଘזקתו סמים לצריכה עצמית (2004).

בפריצה לרכב, גניבה מרכב, סיכון חי אדם בנסיבות תחבורת ובהפרעת שוטר במילוי תפקידו (2003).

פריצה וגניבה (2002).

ועוד עבירות נוספות מן העניין שהתייחסנו מבית המשפט לנוגע.

הערבים שהוצגו בפניי הינם ערבים טובים ומהימנים. אך נראה לי שבහינתן עboro הפלילי המכבד של המשיב, יש לבחון את החלופה ואת מסוכנות המשיב באמצעות חוות דעת מקצועית של שירות המבחן.

יודגש כי לאור תפקידו של המשיב בקשר ובפריצה, איןני פולס על הסוף החלופה מתאימה, אלא החלופה זו צריכה להיבדק באופן מקצועי בהינתן הרשעותיו הקróבות של המשיב.

המשיב ישאר עוצר עד החלטה אחרת.

תשומת לב השירות המבחן כי החלופות המוצעות הינם באשקלון ובקרית מלאכי, אצל מר מורייס פינטו (050-5881111), גב' אודליה פינטו (050-5900999). גב' סמדר אוחזין (050-7421169).

המציאות תשלח העתק לשירות המבחן.

שירות המבחן יbia בחשבון אפשרות של איזוק אלקטרוני ודרכי טיפול ושיקום.

התסקير יוגש בתוך 21 יום.

נקבע לזכורת פנימית במעמד הצדדים ובHUDR המשיב לעיון בתסקיר, ביום 15/6/9 בשעה 14:00.

ניתנה היום, כ"א אייר תשע"ה, 10 במאי 2015, במעמד המשיב
וב"כ המאושר.